

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (EURATOM) NR 300/2007

z dnia 19 lutego 2007 r.

ustanawiający instrument współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 203,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnota Europejska udziela państwom trzecim znacznego wsparcia gospodarczego, finansowego, technicznego, humanitarnego i makroekonomicznego. W celu poprawy skuteczności pomocy zewnętrznej dostarczanej przez Wspólnotę Europejską opracowano nowe ramy planowania i zapewniania wsparcia, w tym następujące rozporządzenia: rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające instrument wsparcia przedakcesyjnego (IPA) ⁽²⁾ w celu objęcia pomocą Wspólnoty krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących, rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października ustanawiające przepisy ogólne ustanawiające instrument sąsiedztwa i partnerstwa europejskiego ⁽³⁾, rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowy dla rozwoju instrumentu współpracy ⁽⁴⁾, rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia

15 listopada 2006 r. ustanawiające instrument na rzecz stabilności ⁽⁵⁾, rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na całym świecie ⁽⁶⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1934/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowy dla współpracy z krajami uprzemysłowionymi i innymi krajami i terytoriami o wysokim dochodzie ⁽⁷⁾. Niniejsze rozporządzenie jest instrumentem uzupełniającym, którego celem jest wspieranie promocji wysokiego poziomu bezpieczeństwa jądrowego, ochrony przed promieniowaniem oraz stosowanie sprawnych i skutecznych zabezpieczeń materiału jądrowego w państwach trzecich.

(2) Awaria w Czarnobylu w 1986 r. uzmysłowiła wszystkim globalne znaczenie bezpieczeństwa jądrowego. Dla wykonania celu Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej („Traktat Euratom”) jakim jest stworzenie warunków bezpieczeństwa koniecznych do wyeliminowania zagrożeń zdrowia i życia ludzkiego, Europejska Wspólnota Energii Atomowej („Wspólnota”) powinna mieć możliwość wspierania bezpieczeństwa jądrowego w państwach trzecich.

(3) Na mocy decyzji Komisji 1999/819/Euratom ⁽⁸⁾ Wspólnota przystąpiła do Konwencji bezpieczeństwa jądrowego z 1994 r., która ma m.in. na celu osiągnięcie i utrzymanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa jądrowego na całym świecie. Na mocy decyzji Komisji 2005/510/Euratom ⁽⁹⁾ Wspólnota przystąpiła także do Wspólnej konwencji w sprawie bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i zarządzania odpadami radioaktywnymi, która ma m.in. na celu osiągnięcie i utrzymanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i zarządzania odpadami radioaktywnymi na całym świecie. Obie konwencje zmierzają do osiągnięcia tych celów poprzez poprawę działań na szczeblu krajowym oraz lepszą współpracę międzynarodową z uwzględnieniem, w razie potrzeby, współpracy związanej z bezpieczeństwem.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 82.

⁽³⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 41.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 405 z 30.12.2006, str. 41. Sprostowanie w Dz.U. L 29 z 3.2.2007, str. 16.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 318 z 11.12.1999, str. 20. Decyzja zmieniona decyzją 2004/491/Euratom (Dz.U. L 172 z 6.5.2004, str. 7).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 185 z 16.7.2005, str. 33.

- (4) Zgodnie z rozdziałem 10 Traktatu Euratom Wspólnota prowadzi już ścisłą współpracę z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej (IAEA), zarówno w odniesieniu do zabezpieczeń jądrowych (dla realizacji celów wynikających z rozdziału 7 tytułu drugiego Traktatu Euratom), jak i w związku z bezpieczeństwem jądrowym.
- (5) Istnieje szczególna potrzeba ponawiania przez Wspólnotę wysiłków we wspieraniu stosowania skutecznych zabezpieczeń materiałów jądrowych w państwach trzecich, na podstawie własnych działań Wspólnoty w dziedzinie zabezpieczeń w obrębie Unii Europejskiej.
- (6) Istnieje szczególna potrzeba działania na podstawie doświadczeń nabytych w ramach programów Tacis i Phare, włączając w to prace odpowiednich grup eksperckich, zwłaszcza w kwestii odpowiedzialności cywilno-prawnej w zakresie zagadnień jądrowych.
- (7) Zachodzi potrzeba finansowania środków towarzyszących wspomagających realizację celów niniejszego rozporządzenia, w tym szkoleń, badań i pomocy w realizacji międzynarodowych konwencji i traktatów. Pożądane jest koordynowanie działań prowadzonych na mocy takich konwencji i traktatów z działaniami wspólnotowymi.
- (8) Oprócz międzynarodowych konwencji i traktatów niektóre państwa członkowskie zawarły umowy dwustronne dotyczące zapewniania pomocy technicznej.
- (9) W swej rezolucji z 18 czerwca 1992 r. w sprawie technicznych problemów związanych z bezpieczeństwem jądrowym Rada „podkreśla szczególne znaczenie, jakie przypisuje bezpieczeństwu jądrowemu w Europie, i w związku z tym zwraca się do państw członkowskich i Komisji o przyjęcie podstawowego i priorytetowego celu współpracy Wspólnoty w dziedzinie energii jądrowej, w szczególności z innymi krajami europejskimi, a zwłaszcza Europy Środkowej i Wschodniej oraz republikami byłego Związku Radzieckiego, polegającego na doprowadzeniu ich instalacji jądrowych do poziomu bezpieczeństwa równego ze stosowanym we Wspólnocie, a także o ułatwienie wdrażania kryteriów i wymogów bezpieczeństwa uznanych już we Wspólnocie”. Należy zapewnić pomoc finansową uwzględniającą te cele, w tym także wsparcie dla istniejących, ale nieuruchomionych jeszcze elektrowni.
- (10) Zgodnie z Konwencją bezpieczeństwa jądrowego „zezwolenie” oznacza każdy rodzaj upoważnienia wydawanego wnioskodawcy przez organ nadzorujący, a dotyczącego ponoszenia odpowiedzialności za lokalizację, projektowanie, budowę, rozruch, eksploatację lub likwidację obiektów jądrowych.
- (11) Oznacza to, że udzielanie wsparcia danej instalacji jądrowej ma na celu osiągnięcie jak największych korzyści, jednakże przy poszanowaniu zasady, że odpowiedzialność za bezpieczeństwo instalacji powinien ponosić jej operator oraz państwo sprawujące jurysdykcję nad instalacją.
- (12) W wytycznych dotyczących wzmocnienia koordynacji operacyjnej w dziedzinie pomocy zewnętrznej z 2001 r. podkreślono potrzebę poprawy koordynacji zewnętrznej ze strony UE.
- (13) W celu przyjęcia środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia Komisję powinien wspierać komitet.
- (14) Niniejsze rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 99/2000 z dnia 29 grudnia 1999 r. dotyczące świadczenia pomocy dla państw partnerskich w Europie Wschodniej i Azji Środkowej⁽¹⁰⁾, decyzję Rady 98/381/WE, Euratom z dnia 5 czerwca 1998 r. dotyczącą wkładu Wspólnoty do Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju na rzecz Funduszu Osłony Czarnobyla⁽¹¹⁾ oraz decyzję Rady 2001/824/WE, Euratom z dnia 16 listopada 2001 r. dotyczącą dalszego wkładu Wspólnoty Europejskiej do Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju na rzecz Funduszu Osłony Czarnobyla⁽¹²⁾, w związku z czym te akty prawne powinny być uchylone.
- (15) Niniejsze rozporządzenie, zapewniające pomoc finansową dla realizacji celów Traktatu, nie narusza odpowiednich kompetencji Wspólnoty i państw członkowskich w przedmiotowych dziedzinach, zwłaszcza w odniesieniu do zabezpieczeń jądrowych.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 12 z 18.1.2000, str. 1. Rozporządzenie zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 1).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 171 z 17.6.1998, str. 31.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 25.

- (16) Finansowa kwota odniesienia w rozumieniu pkt 38 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹³⁾ jest zawarta w niniejszym rozporządzeniu na cały okres obowiązywania instrumentu, pozostając tym samym bez wpływu na uprawnienia władzy budżetowej określone w Traktacie Euratom.
- (17) Do celów przyjęcia niniejszego rozporządzenia Traktat Euratom nie przewiduje innych uprawnień niż te, które określono w art. 203.
- (18) W celu zapewnienia skutecznego wykonania instrumentu współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądowego niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od dnia 1 stycznia 2007 r.,
- stałe wspieranie organów regulacyjnych, organizacji pomocy technicznej oraz poprawę ram regulacyjnych, w szczególności związane z działaniami dotyczącymi licencji,
 - korzystanie z doświadczeń operatorów w programach pomocy wewnątrz i na zewnątrz obiektu, jak również prowadzenie konsultacji i działań pokrewnych mających na celu poprawę bezpieczeństwa w zakresie projektowania, eksploatacji i konserwacji elektrowni jądowych posiadających ważną licencję oraz innych istniejących instalacji jądowych, tak by możliwe było osiągnięcie wysokiego poziomu bezpieczeństwa,
 - wspieranie bezpiecznego transportu, przetwarzania i składowania wypalonego paliwa jądowego i odpadów promieniotwórczych, oraz
 - rozwój i realizację strategii likwidacji istniejących instalacji oraz rekultywację terenów dawnych elektrowni jądowych;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

CELE

Artykuł 1

Cele ogólne i zakres zastosowania

Wspólnota finansuje działania wspierające propagowanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa jądowego, ochrony przed promieniowaniem oraz stosowania sprawnych i skutecznych zabezpieczeń materiałów jądowych w państwach trzecich zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Cel

Pomoc finansowa, gospodarcza i techniczna dostarczana w ramach tego rozporządzenia uzupełnia każdy rodzaj pomocy zapewniany przez Wspólnotę Europejską w ramach instrumentu pomocy humanitarnej, instrumentu pomocy przedakcesyjnej, europejskiego instrumentu sąsiedztwa i partnerstwa, instrumentu współpracy na rzecz rozwoju, instrumentu stabilności, europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka oraz instrumentu państw uprzemysłowionych. W realizacji tych celów wsparcie na mocy niniejszego rozporządzenia uzyskują następujące działania:

- a) propagowanie skutecznej kultury bezpieczeństwa jądowego na wszystkich szczeblach, zwłaszcza poprzez:

- b) propagowanie skutecznych ram regulacyjnych, procedur i systemów zapewniających właściwe zabezpieczenie przed promieniowaniem jonizującym materiałów promieniotwórczych, zwłaszcza ze źródeł promieniotwórczych o wysokiej aktywności, a także ich bezpieczne usuwanie;
- c) ustanowienie niezbędnych ram regulacyjnych oraz metodologii wdrażania zabezpieczeń jądowych w tym prawidłowego rozliczania i kontroli materiałów rozszczepialnych na szczeblu państwowym i przez operatora;
- d) skuteczne uzgodnienia związane z zapobieganiem wypadkom o radiologicznych konsekwencjach, jak również łagodzenie takich konsekwencji w przypadku ich wystąpienia oraz z planowaniem interwencji, gotowością i reagowaniem w sytuacjach kryzysowych, a także działaniami w zakresie ochrony ludności i odbudowy;
- e) działania propagujące współpracę międzynarodową (w tym w ramach właściwych organizacji międzynarodowych, mianowicie MAEA) w powyższych dziedzinach, w tym wykonywanie i monitorowanie międzynarodowych konwencji i traktatów, wymianę informacji, szkolenia i badania naukowe.

Komisja zapewnia zgodność przyjętych środków z ogólnymi ramami polityki strategicznej Wspólnoty dotyczącej państwa partnerskiego, a zwłaszcza z celami swojej polityki i programów rozwoju oraz współpracy gospodarczej przyjętych zgodnie z art. 179 i 181a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

TYTUŁ II

**WYKONYWANIE: PROGRAMOWANIE
I PRZYDZIAŁ ŚRODKÓW**

Artykuł 3

**Dokumenty strategiczne i programy orientacyjne
(indykatywne)**

1. Pomoc Wspólnoty z tytułu niniejszego rozporządzenia jest realizowana na podstawie wieloletnich dokumentów strategicznych i programów orientacyjnych.
2. Wieloletnie dokumenty strategiczne tego rodzaju, obejmujące jeden lub kilka krajów, stanowią zasadniczą podstawę realizacji pomocy zgodnie z art. 2 i są ustalane na okres nie dłuższy niż siedem lat. Określają one strategię Wspólnoty w zakresie zapewniania pomocy z tytułu niniejszego rozporządzenia z uwzględnieniem potrzeb zainteresowanych krajów, priorytetów Wspólnoty, sytuacji międzynarodowej oraz działań najważniejszych partnerów.
3. Komisja zapewnia spójność opracowywanych dokumentów strategicznych ze strategiami i środkami przyjętymi z tytułu innych instrumentów Wspólnoty Europejskiej służących udzielaniu pomocy zewnętrznej.
4. Dokumenty strategiczne zawierają wieloletnie programy orientacyjne, które określają wybrane priorytetowe dziedziny finansowania przez Wspólnotę, konkretne cele i spodziewane wyniki, a także orientacyjne przydziały środków finansowych, ogólnie i w podziale na każdą priorytetową dziedzinę. W razie potrzeby przydziały środków finansowych mogą być podawane w formie przedziału. Te programy orientacyjne są ustalane w porozumieniu z zainteresowanym krajem lub krajami partnerskimi.

Artykuł 4

Przyjmowanie dokumentów programowych

1. Dokumenty strategiczne i programy orientacyjne, o których mowa w art. 3, są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 2. Obejmują one okres nieprzekraczający okresu stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Dokumenty strategiczne podlegają ocenie śródkresowej lub każdorazowo w razie potrzeby i mogą podlegać zmianom zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 2.
3. Programy orientacyjne są zmieniane w miarę potrzeb z uwzględnieniem każdego przeglądu odpowiednich dokumentów strategicznych. W wyjątkowych przypadkach można dokonać korekty wieloletnich przydziałów środków finansowych w świetle okoliczności specjalnych, takich jak poważ-

niejsze nieprzewidziane sytuacje lub osiągnięcie wyjątkowych wyników. Każda zmiana programów orientacyjnych przeprowadzana jest zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 2.

TYTUŁ III

REALIZACJA: INNE POSTANOWIENIA

Artykuł 5

Programy działania

1. Komisja przyjmuje programy działania opracowywane na podstawie dokumentów strategicznych oraz programów orientacyjnych, o których mowa w art. 3. Te programy działania, zwykle opracowywane w systemie rocznym, określają konkretne szczegóły dotyczące realizacji pomocy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Wyjątkowo, na przykład w razie gdy program działania nie został jeszcze przyjęty, Komisja może, na podstawie dokumentów strategicznych lub wieloletnich programów orientacyjnych, o których mowa w art. 3, przyjąć środki nieprzewidziane w programie działania według tych samych procedur, które stosuje się do programów działania.

2. Te programy działania określają wyznaczone cele, dziedziny interwencji, przewidywane środki, spodziewane wyniki, procedury zarządzania, jak również całkowitą kwotę planowanego finansowania. Obejmują zwięzły opis działań, które mają być finansowane, orientacyjne kwoty przeznaczone na każde działanie oraz orientacyjny harmonogram realizacji. W razie potrzeby mogą zawierać wyniki doświadczeń nabytych w związku z wcześniejszą pomocą.

3. Programy działania, a także wszelkie ich zmiany lub rozszerzenia przyjmowane są zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 2 na podstawie porozumienia, w razie potrzeby, z zainteresowanym krajem lub krajami partnerskimi w regionie.

Artykuł 6

Środki specjalne

1. Nie naruszając powyższych art. 3–5, Komisja może w razie nieprzewidzianych i nagłych potrzeb lub okoliczności przyjąć środki specjalne nie przewidziane w dokumentach strategicznych i programach orientacyjnych, o których mowa w art. 3 powyżej, lub w programach działania, o których mowa w art. 5 powyżej.

2. Środki specjalne określają wyznaczone cele, dziedziny działalności, spodziewane wyniki, procedury zarządzania, jak również całkowitą kwotę planowanego finansowania. Zawierają one opis działań, które mają być finansowane, indykatywne kwoty przeznaczone na poszczególne działania oraz indykatywny harmonogram ich wprowadzania w życie.

3. Jeśli koszt środków specjalnych przekracza 5 000 000 EUR, Komisja przyjmuje je zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2 po przeprowadzeniu, w razie potrzeby, konsultacji z zainteresowanym krajem lub krajami partnerskimi w regionie.

4. Jeśli koszt środków specjalnych nie przekracza 5 000 000 EUR, w przeciągu miesiąca od ich przyjęcia Komisja informuje pisemnie Radę oraz komitet ustanowiony zgodnie z art. 19.

Artykuł 7

Kwalifikowalność

1. Następujący beneficjenci kwalifikują się do otrzymywania środków finansowych z tytułu niniejszego rozporządzenia w związku z realizacją programów działania, o których mowa w art. 5, oraz środków specjalnych, o których mowa w art. 6, o ile mogą oni w rzeczywisty sposób przyczynić się do realizacji celów niniejszego rozporządzenia przedstawionych w art. 2:

- a) kraje i regiony partnerskie oraz ich instytucje;
- b) jednostki zdecentralizowane krajów partnerskich, takie jak regiony, departamenty, prowincje oraz miasta;
- c) wspólne organy, powołane przez kraje i regiony partnerskie oraz przez Wspólnotę;
- d) instytucje międzynarodowe, w tym organizacje regionalne, organy, departamenty i misje Organizacji Narodów Zjednoczonych, międzynarodowe instytucje finansowe oraz banki rozwoju, o ile przyczyniają się do realizacji celów niniejszego rozporządzenia;
- e) Wspólne Centrum Badawcze Wspólnoty i agencje Unii Europejskiej;
- f) następujące jednostki lub organy państw członkowskich, krajów i regionów partnerskich oraz każdego innego państwa trzeciego, o ile przyczyniają się do realizacji celów niniejszego rozporządzenia:
 - i) organy publiczne lub parapaństwowe, administracje lub samorządy lokalne i ich stowarzyszenia;
 - ii) spółki, przedsiębiorstwa oraz inne organizacje prywatne i podmioty gospodarcze;
 - iii) instytucje finansowe dotujące, wspierające i finansujące inwestycje prywatne w krajach i regionach partnerskich;

iv) podmioty niepaństwowe określone w ust. 2;

v) osoby fizyczne.

2. Do podmiotów niepaństwowych, kwalifikujących się do wsparcia finansowego z tytułu niniejszego rozporządzenia, należą: organizacje pozarządowe, organizacje reprezentujące ludność autochtoniczną, lokalne grupy obywatelskie i stowarzyszenia zawodowe, spółdzielnie, związki zawodowe, organizacje reprezentujące interesy gospodarcze i społeczne, organizacje lokalne (w tym sieci współpracy), które są zaangażowane w zdecentralizowaną współpracę i integrację regionalną, organizacje konsumenckie, organizacje kobiet i młodzieży, organizacje oświatowe, kulturalne, badawcze i naukowe, uniwersytety, kościoły i stowarzyszenia oraz wspólnoty religijne, media i wszelkie stowarzyszenia pozarządowe oraz niezależne fundacje, mogące wnieść wkład w rozwój lub zewnętrzny wymiar kierunków polityki wewnętrznej.

Artykuł 8

Rodzaje środków

1. Finansowanie wspólnotowe może przyjmować następujące formy:

- a) projektów i programów;
- b) wsparcia sektorowego;
- c) wkładów do funduszy gwarancyjnych zgodnie z art. 16;
- d) programów redukcji zadłużenia, w wyjątkowych przypadkach zgodnie z uzgodnionym na forum międzynarodowym programem redukcji zadłużenia;
- e) dotacji służących finansowaniu środków;
- f) dotacji na pokrycie kosztów operacyjnych;
- g) finansowania programów bliźniaczych między instytucjami publicznymi, krajowymi organami publicznymi oraz podmiotami prawa prywatnego wykonującymi zadania służby publicznej państw członkowskich oraz ich odpowiednikami z krajów i regionów partnerskich;
- h) wkładów do funduszy międzynarodowych, w szczególności zarządzanych przez organizacje międzynarodowe lub regionalne;
- i) wkładów do funduszy państwowych, ustanowionych przez kraje i regiony partnerskie, aby zainteresować kilku darczyńców wspólnym finansowaniem, lub do funduszy ustanowionych przez jednego lub więcej donorów w celu wspólnej realizacji działań;
- j) zasobów ludzkich i materialnych niezbędnych do skutecznego zarządzania projektami i programami oraz nadzorowania ich przez kraje i regiony partnerskie.

2. Działania objęte rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r., dotyczące pomocy humanitarnej⁽¹⁴⁾ i kwalifikujące się do finansowania na jego podstawie, nie mogą być finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Finansowanie przez Wspólnotę w zasadzie nie może być wykorzystywane do płacenia podatków, należności celnych lub innych opłat skarbowych w krajach beneficjentach.

Artykuł 9

Środki wspierające

1. Finansowanie przez Wspólnotę może obejmować wydatki związane z działaniami mającymi na celu przygotowywanie, kontynuację, monitorowanie, kontrolę i ocenę, które są bezwzględnie konieczne do wykonania niniejszego rozporządzenia i realizacji jego celów, np. badań, spotkań, działań informacyjnych, uświadamiających, szkoleniowych i publikacyjnych, wydatki związane z sieciami komputerowymi służącymi wymianie informacji, jak również wszelkie inne wydatki na pomoc administracyjną i techniczną, które może ponosić Komisja w związku z zarządzaniem programem. Obejmuje również wydatki na pomocniczy personel administracyjny zatrudniony w przedstawicielstwach Komisji w celu zarządzania projektami finansowanymi w ramach niniejszego rozporządzenia.

2. Środki wsparcia nie muszą być objęte programowaniem wieloletnim i w związku z tym mogą być finansowane poza zakresem dokumentów strategicznych i wieloletnich programów orientacyjnych. Niemniej jednak mogą one być również finansowane w ramach wieloletnich programów orientacyjnych. Komisja przyjmuje środki wsparcia nieobjęte wieloletnimi programami orientacyjnymi zgodnie z art. 6.

Artykuł 10

Współfinansowanie

1. Środki finansowane z tytułu niniejszego rozporządzenia kwalifikują się do współfinansowania, między innymi, przez:

- a) państwa członkowskie, w szczególności ich agencje publiczne i pozarządowe;
- b) inne państwa darczyńcy, w szczególności ich agencje publiczne i parapaństwowe;
- c) organizacje międzynarodowe i regionalne, w szczególności międzynarodowe i regionalne instytucje finansowe;

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 163 z 2.7.1996, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

d) spółki, przedsiębiorstwa i inne prywatne organizacje oraz podmioty gospodarcze, oraz inne podmioty niepaństwowe, o których mowa w art. 7 ust. 2;

e) kraje i regiony partnerskie otrzymujące finansowanie.

2. W przypadku współfinansowania równoległego projekt lub program jest podzielony na kilka jasno określonych podprojektów, z których każdy finansowany jest przez innego partnera zapewniającego współfinansowanie w taki sposób, że końcowe przeznaczenie finansowania zawsze może być rozpoznane. W przypadku współfinansowania wspólnego całkowity koszt projektu lub programu jest podzielony między partnerów zapewniających współfinansowanie, a zasoby są łączone w taki sposób, że nie ma możliwości rozpoznania źródła finansowania konkretnego działania podjętego jako element projektu lub programu.

3. W przypadku współfinansowania wspólnego Komisja może otrzymać fundusze i zarządzać nimi w imieniu organów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, w celu realizacji działań wspólnych. W takim przypadku Komisja wykonuje środki w sposób scentralizowany bezpośrednio lub pośrednio, poprzez przekazywanie zadań agencjom wspólnotowym lub organom utworzonym przez Wspólnotę. Takie fundusze są traktowane jak dochody przeznaczone na określone cele zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁵⁾.

Artykuł 11

Procedury zarządzania

1. Środki finansowane z tytułu niniejszego rozporządzenia są wykonywane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.

2. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może, zgodnie z art. 54 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, podjąć decyzję o powierzeniu zadań władzy publicznej, w szczególności zadań dotyczących wykonywania budżetu, organom, o których mowa w art. 54 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, jeżeli cieszą się międzynarodowym uznaniem, stosują się do uznanych międzynarodowych standardów zarządzania i kontroli oraz są nadzorowane przez władzę publiczną.

3. W przypadku zarządzania zdecentralizowanego Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu procedur przetargowych lub procedur przyznawania dotacji obowiązujących w kraju lub regionie beneficjenta.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

Artykuł 12

Zobowiązania budżetowe

1. Zobowiązania budżetowe są zaciągane na podstawie decyzji podejmowanych przez Komisję zgodnie z art. 5, 6 oraz 9.
2. Formy prawne finansowania przez Wspólnotę obejmują:
 - umowy w sprawie finansowania,
 - umowy o dotacje,
 - umowy w sprawie zamówień publicznych,
 - umowy o pracę.

Artykuł 13

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Wszelkie porozumienia wynikające z niniejszego rozporządzenia zawierają postanowienia zapewniające ochronę interesów finansowych Wspólnoty, w szczególności w odniesieniu do oszustw, korupcji i wszelkich innych nieprawidłowości, zgodnie z rozporządzeniami Rady (Euratom, WE) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽¹⁶⁾ i (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. dotyczącym kontroli wyrwykowych i inspekcji dokonywanych przez komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed oszustwami i innymi nieprawidłowościami⁽¹⁷⁾ oraz rozporządzeniem (Euratom) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽¹⁸⁾.

2. Porozumienia muszą wyraźnie upoważniać Komisję i Trybunał Obrachunkowy do wykonywania kompetencji kontrolnych na podstawie dokumentów oraz na miejscu w stosunku do wszystkich wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymali środki wspólnotowe. Wyraźnie upoważniają też Komisję do prowadzenia kontroli i inspekcji na miejscu, przewidzianych w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Wszelkie umowy wynikające z realizacji pomocy zabezpieczają prawa Komisji i Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z ust. 2, podczas i po zakończeniu realizacji umów.

Artykuł 14

Zasady uczestnictwa i pochodzenia

1. W przyznawaniu zamówień publicznych lub umów w sprawie dotacji finansowanych na podstawie niniejszego

rozporządzenia mogą brać udział wszystkie osoby fizyczne będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub wszystkie osoby prawne posiadające siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej, kraju zdefiniowanym jako beneficjent pomocy w programie działania przyjętym na mocy niniejszego rozporządzenia, kraju będącym beneficjentem instrumentu przedakcesyjnego lub europejskiego instrumentu sąsiedztwa i partnerstwa lub państwie należącym do europejskiego obszaru gospodarczego, niebędącym członkiem UE.

2. Komisja może w należycie uzasadnionych przypadkach upoważnić do uczestnictwa osoby fizyczne będące obywatelami państwa tradycyjnie powiązanego gospodarczo, handlowo lub geograficznie z krajem beneficjentem lub osoby prawne posiadające siedzibę w państwie tradycyjnie powiązanym gospodarczo, handlowo lub geograficznie z krajem beneficjentem.

3. Uczestnictwo w przyznawaniu zamówień publicznych lub umów w sprawie dotacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia jest otwarte dla wszystkich osób fizycznych będących obywatelami jakiegokolwiek państwa innego niż państwo, o którym mowa w ust. 1 lub wszystkich osób prawnych posiadających siedzibę w państwie innym niż państwo, o którym mowa w ust. 1, w każdym przypadku gdy ustanowiono wzajemny dostęp do ich pomocy zewnętrznej. Wzajemny dostęp przyznawany jest w przypadku, gdy dane państwo zapewnia państwu członkowskim i danemu państwu będącemu odbiorcą pomocy kwalifikowalność się na takich samych warunkach.

Wzajemny dostęp do przyznawania zamówień publicznych lub umów w sprawie dotacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych instrumentów Wspólnoty służących udzielaniu pomocy zewnętrznej ustala się na podstawie konkretnej decyzji dotyczącej danego kraju lub danej regionalnej grupy krajów. Decyzja taka jest przyjmowana przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 19 ust. 2 i obowiązuje przez co najmniej jeden rok.

Zapewnianie wzajemnego dostępu do przyznawania zamówień publicznych lub umów w sprawie dotacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych instrumentów Wspólnoty służących udzielaniu pomocy zewnętrznej opiera się na porównaniu między Wspólnotą a innymi darczyńcami i ma miejsce na poziomie sektorowym lub całego kraju, zarówno w kraju darczyńcy, jak też odbiorcy pomocy. Decyzja o zapewnieniu takiej wzajemności krajowi darczyńcy opiera się na przejrzystości, spójności i proporcjonalności pomocy przyznawanej przez tego darczyńcę, zarówno pod względem jakości, jak i wielkości pomocy. Kraje beneficjenci są konsultowane, co stanowi część procedury opisanej w niniejszym ustępie.

Wzajemny dostęp do przyznawania zamówień publicznych lub umów w sprawie dotacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia na korzyść krajów najmniej rozwiniętych zgodnie z definicją Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD zapewniany jest automatycznie członkom Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 8.

4. Uczestnictwo w przyznawaniu zamówień publicznych lub umów w sprawie dotacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia jest otwarte dla organizacji międzynarodowych.

5. Eksperti mogą być dowolnej narodowości. Pozostaje to bez uszczerbku dla wymogów jakościowych i finansowych określonych w przepisach Wspólnoty dotyczących zamówień publicznych.

6. Wszystkie dostawy i materiały zakupione w ramach zamówień finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia muszą pochodzić ze Wspólnoty lub państwa kwalifikowalnego zgodnie z niniejszym artykułem. Do celów niniejszego rozporządzenia pojęcie „pochodzenie” jest określone w odpowiednich przepisach Wspólnoty dotyczących pochodzenia dla potrzeb celnych.

7. Komisja może w należycie uzasadnionych przypadkach upoważnić do uczestnictwa osoby fizyczne będące obywatelami państw innych niż państwa, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, lub osoby prawne posiadające siedzibę w państwach innych niż państwa, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, lub zezwolić na zakupienie dostaw i materiałów innego pochodzenia niż określone w ust. 6. Odstępstwa mogą być uzasadnione niedostępnością produktów i usług na rynku danych krajów, koniecznością podjęcia natychmiastowego działania lub tym, że zastosowanie kryteriów kwalifikowalności uniemożliwiłoby lub nadmiernie utrudniłoby realizację projektu, programu lub działania.

8. We wszystkich przypadkach gdy fundusze Wspólnoty są wykorzystywane w operacjach przeprowadzanych przez organizacje międzynarodowe, uczestnictwo w odpowiednich procedurach umownych jest otwarte dla wszystkich osób fizycznych lub prawnych, które są kwalifikowalne na podstawie ust. 1, 2 i 3, a także dla wszystkich osób fizycznych lub prawnych, które są kwalifikowalne zgodnie z regulaminem takiej organizacji; należy zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie równego traktowania wszystkich darczyńców. Takie same zasady dotyczą dostaw, materiałów i ekspertów.

We wszystkich przypadkach gdy finansowanie Wspólnoty jest wykorzystywane w operacjach współfinansowanych przez państwo trzecie, pod warunkiem zapewnienia wzajemności zgodnie z ust. 2, przez organizację regionalną lub przez państwo członkowskie, uczestnictwo w odpowiednich procedurach umownych jest otwarte dla wszystkich osób fizycznych lub prawnych, które są kwalifikowalne na podstawie art. 1, 2 i 3, a także dla wszystkich osób fizycznych lub prawnych, które są kwalifikowalne na mocy przepisów tego państwa trzeciego, organizacji regionalnej lub państwa członkowskiego. Takie same zasady dotyczą dostaw, materiałów i ekspertów.

9. Oferenci, którym przyznano kontrakty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, przestrzegają podstawowych norm pracy zdefiniowanych we właściwych konwencjach Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Artykuł 15

Dotacje

Zgodnie z art. 114 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 dotacje mogą otrzymywać osoby fizyczne.

Artykuł 16

Środki finansowe oddawane do dyspozycji Europejskiego Banku Inwestycyjnego lub innych pośredników finansowych

Środki finansowe, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. c) i h), są zarządzane przez pośredników finansowych, Europejski Bank Inwestycyjny lub każdy inny bank lub organizację zdolnych do zarządzania tymi środkami. Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze do tego artykułu dla indywidualnych przypadków, obejmujące podział ryzyka, wynagrodzenie pośrednika odpowiedzialnego za realizację, wykorzystanie i windykację zysków z funduszu, jak również za zamknięcie operacji.

Artykuł 17

Ocena

Komisja regularnie ocenia wyniki prowadzonej polityki i programów oraz skuteczność programowania, aby ustalić, czy cele zostały osiągnięte, co umożliwi jej również opracowywanie zaleceń w celu udoskonalenia przyszłych działań. Komisja przesyła komitetowi utworzonemu zgodnie z art. 19 odpowiednie sprawozdania oceniające. Wyniki te znajdują odzwierciedlenie w opracowywaniu programu i przydziale środków.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 18

Sprawozdanie

Komisja bada postępy w realizacji działań podjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie doroczne sprawozdanie z wykonania pomocy. Sprawozdanie to jest również kierowane do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów. Sprawozdanie zawiera informacje za rok poprzedni dotyczące finansowanych działań, wyników monitorowania i ocen oraz realizacji zobowiązań i płatności budżetowych w podziale na państwa, regiony i sektory współpracy.

Artykuł 19**Komitet**

1. Komisja jest wspomagana przez komitet składający się z przedstawicieli państw członkowskich, którego przewodniczącym jest przedstawiciel Komisji.

2. W razie odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się następującą procedurę:

a) przedstawiciel Komisji przedstawia komitetowi projekt działań, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię o propozycji w czasie wyznaczonym przez przewodniczącego, zależnie od pilności sprawy. W przypadku decyzji, które Rada powinna przyjąć na wniosek Komisji, opinia zostaje podjęta większością określoną w art. 118 ust. 2 Traktatu Euratom. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu;

b) Komisja przyjmuje środki, które mają natychmiastowe zastosowanie. Jeżeli jednak środki te nie są zgodne z opinią komitetu, Komisja niezwłocznie powiadamia o tym Radę. W takim przypadku Komisja może przesunąć o 30 dni przyjęcie środków, w sprawie których podjęła decyzję;

c) Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w okresie przewidzianym w lit. b).

3. Komitet przyjmuje na wniosek przewodniczącego swój własny regulamin wewnętrzny, opracowany na podstawie standardowego regulaminu wewnętrznego opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. W swoim regulaminie wewnętrznym komitet ustanawia specjalne reguły konsultacji, umożliwiające Komisji przyjęcie, w razie potrzeby, specjalnych środków w drodze procedury nadzwyczajnej.

Stosując się do Komisji zasady i warunki publicznego dostępu do dokumentów odnoszą się do komitetów.

Parlament Europejski jest regularnie informowany przez Komisję o działaniach komitetów. W tym celu otrzymuje

porządki obrad komitetów, wyniki głosowań, streszczenia obrad oraz wykazy organów i organizacji, do których należą osoby wyznaczone do reprezentowania państw członkowskich.

4. Obserwator z Europejskiego Banku Inwestycyjnego może brać udział w pracach komitetu dotyczących spraw tego banku.

Artykuł 20**Finansowa kwota odniesienia**

Finansowa kwota odniesienia do wykonania niniejszego rozporządzenia na lata 2007–2013 wynosi 524 000 000 EUR.

Roczne przyznawane środki są zatwierdzane przez władzę budżetową w granicach wieloletnich ram finansowych.

Artykuł 21**Przegląd**

Nie później niż 31 grudnia 2010 r. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające wykonanie niniejszego rozporządzenia w okresie pierwszych trzech lat wraz z wnioskiem legislacyjnym wprowadzającym, w razie potrzeby, konieczne zmiany w instrumencie.

Artykuł 22**Uchylenie**

1. Z dniem 1 stycznia 2007 r. uchyla się poniższe instrumenty:

— rozporządzenie (WE, Euratom) nr 99/2000,

— decyzję 1998/381/WE, Euratom,

— decyzję 2001/824/WE, Euratom.

2. Uchylone instrumenty nadal mają zastosowanie do aktów prawnych i zobowiązań realizujących budżet na lata poprzedzające 2007 r.

*Artykuł 23***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lutego 2007 r.

W imieniu Rady

M. GLOS

Przewodniczący
